

Дума

Мазепа Іван Степанович

Всі покою щиро прагнуть,
А не в оден гуж всі тягнуть,
Той направо, той наліво.
А все браття: то-то диво!
Не маш любви, не маш згоди,
Од Жовтої взявши Води.
През незгоду всі пропали.
Самі себе звоювали.
Гей, братове, пора знати,
Що не всім нам панувати
І речами керувати.
На корабель поглядімо,
Много людей полічимо.
Однак стерник сам керує,
Весь корабель управує.
Пчулка бідна матку має
І оної послухає.
Жалься, Боже, України,
Що не в купі має сини:
Оден живе із погани,
Кличе сюди отамани.
Ідем матку рятувати,
Не дамо їй погибати!
Другий ляхам за грош служить,
По Україні і той тужить;
Мати моя старенькая!
Чом ти вельми слабенькая?
Різно тебе розшарпали,
Кгди аж по Дніпр туркам дали:
Все фортель щоб заслабіла
І аж вконець сил не міла.
Третій Москві юж голдує.
І їй вірно услугує.
Той на матку нарікає
І недолю проклинає:
Ліпше було б не родити,
Нежлі в таких бідах жити.
Од всіх сторон ворогують,
Огнем, мечем руїнують,
Од всіх не маш зичливости,
А не слушной учтивости;
Мужиками називають,
А підданством дорікають.

Чом ти синів не учила.
Чом од себе їх пустила?
Ліпше було пробувати
Вкупі лихо одбувати.
Я сим, бідний, не здолаю,
Хіба тілко заволаю:
Гей, панове — єнерали,
Чому ж єсте так оспали?
І ви, панство — полковники,
Без жадної політики
Озметєся всі за руки —
Не допустіть гіркою муки
Матці своїй більш терпіти,
Нутє врагів, нутє бити.
Самопали набивайте!
Острих шабель добувайте,
А за віру хоч умріте
І вольностей бороніте,
Нехай вічна буде слава,
Же през шаблю маєм права.

Джерело: "Іван Мазєпа", Київ, "Рад.письменник", 1991.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/mazepa_ivan_stepanovych/duma